

482.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 2 lipca 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie układania list urlopów pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu.

Na mocy art. 5 i 11 ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. № 40, poz. 334) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla ułożenia list urlopowych pracownicy wybierają ze swego grona delegatów w stosunku następującym:

w zakładach, zatrudniających do 10 pracowników, 1 delegata;

w zakładach, zatrudniających od 11 do 50 pracowników, 2 delegatów;

w zakładach, zatrudniających od 51 do 100 pracowników, 3 delegatów;

w zakładach, zatrudniających od 101 do 500 na każdą rozpoczętą nową setkę przybywa 1 delegat;

Przy wyższej liczbie pracowników na każde rozpoczęte pół tysiąca pracowników przybywa 1 delegat.

§ 2. Wybór delegatów odbywa się na ogólnym zebraniu pracowników zakładu drogą wyborów tajnych i proporcjonalnych.

Protesty przeciw prawidłowości wyborów w ciągu tygodnia od dnia wyborów wolno zgłaszać do inspektora pracy właściwego obwodu, który mocen jest zarządzić ponowne wybory.

§ 3. Za zgodą zarządu przedsiębiorstwa mogą pracownicy poszczególnych działów zakładu pracy wybierać własnych delegatów i układać odrębne listy urlopów, nie uczestnicząc w wyborach ogólnych.

§ 4. Zmiany kolejności urlopów w ułożonych już i przyjętych listach osób uprawnionych do korzystania z urlopu mogą być wprowadzane, o ile nastąpi na to zgoda zainteresowanego pracownika oraz zarządu przedsiębiorstwa.

§ 5. Zmiany w listach osób korzystających z urlopów, wywołane chorobą pracownika (ustęp drugi art. 5 ustawy), winny być dokonane przez zarząd przedsiębiorstwa na skutek zwrócenia się doń chorego pracownika, który winien przedłożyć zarządowi świadectwo lekarza o chorobie.

§ 6. W zakładach, w których istnieje stałe przedstawicielstwo ogółu pracowników, uznane przez pracowników i zarząd przedsiębiorstwa, przedstawicielstwo to może, za zgodą stron obu, pełnić obowiązki delegatów, wybieranych na podstawie rozporządzenia niniejszego.

W tych wypadkach §§ 1 i 2 nin. rozporządzenia nie mają zastosowania.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia we wszystkich zakładach pracy, wymie-

nionych w art. 1 ustawy z dn. 16 maja 1922 r. o ile nie podlegają one bezpośrednio poszczególnym ministerstwom.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

483.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 5 lipca 1922 r.

w sprawie obowiązku posiadania faktur handlowych i uwidaczniania cen.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P. № 67 poz. 449) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 43 poz. 361) zarządza się co następuje:

§ 1. Właściciele sklepów, magazynów, składów, restauracji, cukierni, kawiarni i wogóle wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw handlowych, mających na celu sprzedaż artykułów powszedniego użytku, obowiązani są wywiesić w pomieszczeniach tych przedsiębiorstw cenniki na wszelkie bez wyjątku, przeznaczone na sprzedaż towary i przedmioty powszedniego użytku, oraz uwidaczniać ceny bezpośrednio na odnośnych przedmiotach.

§ 2. Cenniki winny być wywieszane, względnie umieszczone na widocznym i dostępnym dla nabywcy, względnie spożywcy miejscu i zawierać, oprócz wyszczególnienia towarów i cen, firmę lub nazwisko właściciela przedsiębiorstwa, adres i datę sporządzenia cennika. Okręgowe urzędy walki z lichwą, względnie władze administracyjne i instancji wydać szczegółowe zarządzenia i przepisy co do sposobów i formy uwidaczniania cen na przedmiotach przeznaczonych do sprzedaży, zarówno jak i co do sposobów i formy sporządzania i wywieszania cenników.

§ 3. Zakazuje się pobierania za artykuły sprzedawane cen wyższych od wskazanych w cennikach.

§ 4. Niewolno odmawiać sprzedaży artykułów, na które ceny są uwidocznione w cenniku.

§ 5. Wymienieni § 1 niniejszego rozporządzenia właściciele przedsiębiorstw, względnie zatrudnieni przez nich pracownicy obowiązani są wydawać kupującym na ich żądanie rachunki na sprzedane towary i przedmioty. W rachunkach winna być wskazana firma lub nazwisko właściciela, adres, data sprzedaży, jakość i ilość towaru i cena, za którą towar był sprzedany.

§ 6. Właściciele przedsiębiorstw winni posiadać oryginalne faktury na wszelkie nabyte na sprzedaż towary.

§ 7. Winni przekroczenia, względnie nie wykonania zarządzeń zawartych w §§ 1—7 niniejszego rozporządzenia, karani będą na podstawie art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P. № 67 poz. 449) aresztem do 6 miesięcy i grzywną do wysokości 1,000,000 mk., lub jedną z tych kar.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc wszelkie poprzednie rozporządzenia wydane w sprawie przymusowego uwidaczniania cen.

Minister Spraw Wewnętrznych:

A. Kamiński

484.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

z dnia 6 lipca 1922 r.

w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia wykonawczego z dnia 12 października 1921 r. do ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. o organizacji urzędów ziemskich.

Na mocy art. 37 ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. o organizacji urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. № 70, poz. 461) zarządza się co następuje:

§ 1. §§ 26 i 31 rozporządzenia wykonawczego z dnia 12 października 1921 r. do ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. o organizacji urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. № 85, poz. 616) zmienia się jak następuje:

- a) Punkt 1) ustępu drugiego § 26 otrzymuje następujące brzmienie: „1) reguluje obrót ziemią, a w szczególności rozstrzyga w sprawach przeniesienia własności, o ile rzeczona sprawa nie są poddane rozpoznaniu okręgowych komisji ziemskich przez Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego na zasadzie art. 16 p. c. ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. o organizacji Urzędów Ziemskich”.
- b) Punkt 5) § 31 otrzymuje następujące brzmienie: „5) orzeka w sprawach, których rozstrzyganie przepisami ustaw zastrzeżone jest dla posiedzeń niejawnych (art. 18, 23, 37 ustawy o likwidacji serwitutów i t. p.) oraz w sprawach przeniesienia własności, poddanych jej rozpoznaniu przez Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego na mocy art. 16 p. c. ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. o organizacji Urzędów Ziemskich”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą od dnia 1 lipca 1922 roku.

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:
S. Ludkiewicz

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister Sprawiedliwości:
W. Makowski

Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamiński

485.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 13 lipca 1922 r.

w przedmiocie utworzenia sądów pokoju w sądach powiatowych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na mocy art. 6 rozporządzenia z dnia 16 czerwca 1922 r., zaprowadzającego zmiany w ustroju sądownictwa w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 45, poz. 390) oraz § 25 niemieckiej ustawy o ustroju sądownictwa z dnia 27 stycznia 1877 r. (Dz. U. Rzeszy 1877, str. 41, 1898, str. 371) w brzmieniu art. 1 l. 9 powołanego rozporządzenia zarządzam co następuje:

§ 1. We wszystkich sądach powiatowych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego tworzy się obok sądów ławniczych sądy pokoju.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:
W. Makowski

Sprostowanie.

W Dz. Ustaw № 48, poz. 428 w rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 22 lutego 1922 r. w sprawie nowego brzmienia części II i III taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt na str. 759 w wierszu 4-m punktu 16 zamiast słów: „specjalnych (oprócz cystern), jak wagony-chłodnie” winno być: „specjalnych, jak cysterny, wagony-chłodnie” oraz na str. 782 w grupie 35-ej „Skóry surowe z włosiem, niewyprawione, suche, mokre i solone”; klasyfikacja pozycji — wszystkie przedmioty tej grupy zamiast I—I—II winny brzmieć „I—II—III” z oznaczeniem na marginesie kreską (|).